

गी.म.

॥ श्रीगणेशायनमः । अथगीतामहात्म्यं लिख्यते । ब्रह्मन् केन प्रकारेण सर्वपापक्षयो भवेत् विना
 दानैर्विनायज्ञैर्विना तीर्थैर्विना मघैः १ विना देवैर्विना ध्यानैर्विना चेंद्रियनिग्रहैः विना शास्त्रसमूहैः
 अकथं मुक्तिरवाप्यते २ सर्वकामफलावाप्तिकथं वा समवाप्यते कथमुत्पद्यते भक्तिकेशवोपरिस
 र्वदा ३ निश्चला मुनिशार्दूलपुनर्जन्मनिजन्मनि स्मरणदेवदेवस्य कथं मते भवन्मुने ४ वेदशा
 स्त्रार्थकुशलसर्वदा भगवं भवान् वेत्तात्वमिति हासानां सर्वज्ञोऽसिमहामुने ५ श्रीवेदव्यास उवाच । क
 थयामि मुनिश्रेष्ठ यत्पृष्टो ह्यमशेषतः कथया देवदेवस्य नो ज्ञातं मम विद्यते ६ धनं जयाय यद्गीतं देवदे
 वेन वक्रणा सेनयोः सुभयोर्मध्ये कुरुक्षेत्रे महात्मन ७ तत्प्रयुतां महाभाग आत्मानां मम उक्तं श्रव
 णमुच्यते जंतुदुःखसंसारसागरात् ८ हरिर्यथा देवतानां द्विपदां ब्राह्मणेण वरः कपिला सर्वधेनुनां
 ओषधीनां यथा यवात् ९ एकादशी तिथीनां च अर्चमानां यथा यतिः सर्वशास्त्रागमानां च तथा गी

मु

ताप्रकीर्तिताः १० गीतासुगीताकर्तव्या किमन्ये शास्त्रमुग्रहैः तुष्टार्थं देवदेवस्य वासुदेवस्य च क्रि
 णः ११ सर्वशास्त्रमयी गीता सर्ववेदमयो यतिः सर्वधर्ममयी तस्मात्तस्माद्गीता समभ्यते १२ गीता
 ध्ययनशीलस्य भिक्षोर्भक्तिपरस्य च द्वादशीसेवमानस्य प्राप्यते परमं पदं १३ शालिग्रामशिलाग्रे तु गी
 ताभ्यासं करोति यः सन्ततरसहस्राणि वसति ब्रह्मणः पदं १४ कृत्वा भित्वा पथा सर्वं मुखित्वा स चराचरं
 पापघ्नो लिप्यते नैव गीताध्यायकथंचनः १५ गीता गायतियो नित्यं कपिलाश्वत्थसंनिधौ धात्रीध्या
 या समाश्रुत्य सर्वाश्रयफलं लभेत् १६ तेनेष्टं कुरुभिः सर्वं ददंते नमवायुतं गीतामभ्यसते नित्यं तेना
 त्रं पदमवाप्यं १७ नित्यं भागवतं शास्त्रं बोधीते हरितत्परः तस्य श्रीविजयावाहिना क्लृप्तं भवति चाक्षया
 १८ गीताध्यायं पठेद्यस्तु श्लोकार्धश्लोकमेव च नवपापविनिर्मुक्तो याति ब्रह्मोपरं पदं १९ आद्यंतं पठे
 द्यस्तु यो ब्रह्मो पुरतः स्थितः गीताशास्त्रं हरिष्टं पुण्यपापैर्न लिप्यते २० यो नित्यं विश्वरूपं दृष्ट्वा

गी० म०

२

यं पठित द्विजः विभूतं देवस्य पुण्यं तस्य वदाम्यहं २१ वेदं धीतेर्यत्पुन्यं मेति हासो पुरातनैः स्तो
 त्रैः केन तु तस्य पुन्यं लभते नात्र संशयः २२ यः पठेद्विष्णुं प्रादयतीनां पुरतः स्थितः द्वादश पां जायते विष्णो
 स्तास्य पुन्यं वदाम्यहं २३ लुप्तविंशश्च ये केचित् पुत्रदारविवर्जिताः ते सर्वे मुक्तिमायां तिकुले तस्य मृ
 ताश्च ये २४ आब्रह्मलोकं पर्यंतं जगद्द्विष्टिं करेति च विश्वरूपं सदा ध्यायं विभूतं यः पठेद्विजः २५
 गंगा गीता च गायत्री गोविंदो यस्य चेतसि स गच्छेत्परमं स्थानं तेजो मूर्तिमनाद्ययं २६ गीतायाः श्लोकपा
 देन गोविंदेति च कीर्तिना यतिदर्शनमात्रेण तीर्थकेटिफलैर्लभेत् २७ योगीते सकला गीतां मानवानामुनि
 सत्तमः द्वादश पां जागरेत्स्वप्नं रात्रौ परं वृत्ताधिगच्छति २८ अहं न्यहं नियो मर्त्या गीताध्यायं पठेद्विजः
 द्वाविंशदपराधैस्तु अहं न्यहं निमुच्यते २९ जागरे पद्मनाभस्य मन्योदिषु युगादिषु गीताशास्त्रं तु यो
 धीतेष्टुणुते विस्तृतत्परः ३० लिखित्याधारयेद्वस्तु नित्यमर्चति भक्तिः यो ददाति यतीनां तु पुन्यसंख्या

वदाम्यहं ३१ सहस्रश्वमेधानां विधिवत्कुरुतेचयः तत्फलं लभते विप्राः ब्रह्महत्याद्वेदत ३२ गीता
 याश्रवणायस्यमानसं परिवर्तते तस्यैव वस्तुतोसा जादु कर्ते लिपिमाज्जवं ३३ चां प्रायण सहस्रेण प्रारकानां
 शतेन च भगवधास्त्रपाठानां लभते च ततोधिकं ३४ ओ॥ त्रीणां चापि कथितं फलमेकं न संशयः तस्मा
 त्सर्वप्रयत्नेन मनो गीता सुयोजयेत् ३५ अहर्निशं हरेर्भक्त्या गीतामभ्यसते नरः न लिप्यते महापापैः स
 दीवस्थो भवेद्यदि ३७ लिखित्वा वैश्वानां तु गीताशास्त्रं प्रयच्छति दिने दिने श्वमेधानां यजेन्नेनान्न
 संशयः ३८ यत्किंचित्कुरुते पुन्यं गीतालीलादिने दिने गीताशास्त्रप्रसादेन भवेत्पुन्यं शताधिकं ३९ च
 तुर्णामपि वेदानां सारमुद्धृत्य विष्णुना त्रैलोक्योपकाराय गीताशास्त्रमुदाहृतं ४० गंगागीता तथापि
 कुरुः कपिलाश्वत्थसेवनं वासनं पद्मनाभस्य सप्तमं कलौ युगे ४१ विष्णुशास्त्रप्रवक्तारो नास्ति तस्मा
 त्परो गुरुः यस्य शास्त्रप्रदीयं तेन श्यते नारकं तमः ४२ विष्णुशास्त्रप्रवक्तृत्वा नान्यो बंधु भवेद्भुवि य

गी.प्र०

३

स्थापदेशदीपेन दृश्यते परमं पदं ४३ जन्मांतरमहोपाविष्णुभक्ते न लभ्यते यस्य संदर्शनादेव भ
 स्मीभवति पातकं ४४ यद्येदितेरविर्भाति द्युतशक्ते यथा नलः पितृमातरतो पुत्रो गीताध्यायं तथानरः
 ४५ यथा समस्ततोयानां निर्मलं ज्ञानबीजं विशल्याद्वा दृशी यद्वत् गीताध्यायी तथानरः ४६ यथा
 जगवतो लोके यथानारीपतिव्रता जातिलोके तथा गीताभातिगीता तथा भुवि ४७ इति गीताफलस्तुतिः ॥

॥ सुनंभूयात् ॥

॥ श्री ॥